

Még főiskolásként hívták meg a Nemzeti Színház társulatába. Devecseri Gábor drámájában, az Odüsszeusz szerelmeiben Nausicát alakította. Ebben a jelenetben Szerencsi Éva partnere, a darab címszereplője Sinkó László

(Fotó: Keleti Éva, MTI)

A VAS UTCÁTÓL A VÁCI ÚTIG

A Rákóczi útról nyíló aprócska utcától, Angyalföld széles sugárútjáig, autóbuszsal legfeljebb huszonöt perc az utazás. Szerencsi Éva ezt a távolságot négy év alatt tette meg. A Színház- és Filmművészeti Főiskola Vas utcai próbatermébe négy évvel ezelőtt lépett be először, azért, hogy most kora ősszel végre felülhessen egy Váci út felé induló autóbuszra. Színésznő lett. Néhány nap óta Angyalföld méltán népszerű színházának, a József Attila Színháznak a tagja. Beszélgetésünk előtt néhány órával állították ki első munkakönyvét, amelyben a friss bejegyzés így hangzik: „Szakképzettsége: színész. Havi munkabére 1900,— forint.”

Kérem, beszéljen önmagáról.

— Huszonkét éves vagyok és csupán százhatvanhárom centi magas — vallja. — Először a Bob herceg című operett filmváltozatának női főszerepében láthattak, de több tévéfilmben is játszottam. És még valamit, amire nagyon büszke vagyok, hogy a Nemzeti és a Vigszínház színpadán is felléptem.

Arca koránál sokkal fiatalabbnak lát-

szik. Ha nem tudnám kivel beszélek, második, harmadik osztályos gimnazistának nézném.

— Mi lesz az első színpadi szerepe?

— Páskándi Géza satirájában, A kocsi rabjában, a börtönigazgató lányát játszom.

— És mi lesz a következő feladat?

— Azt még nem tudom, de egészen biztos, hogy egy kezdőnek végig kell járni minden lépcsőfokot, a statisztákénál alig nagyobb epizódszerepeken keresztül, talán a főszerepekig.

A televíziózás, a rádiózás, a szinkronizálás lényegesen kiegészíti a színész fizetését. Ez azonban bizonytalan. Többnyire kampányszerűen jön ez a mellékes, sokszor csöstül, de van úgy, hogy hónapokig nem hívják sehová. Erre nem lehet számítani és nem is számít Szerencsi Éva sem.

— Mégis mit csinál az első fizetésével?

— Anyukámmal és nagymamámmal élünk együtt. Azt hiszem hazaadom. Tudom, hogy nem túl sok ez a pénz, de én mégis boldog vagyok, mert színésznő lehetek.

Gyenes András